

ændret, §§ 8 og 9, ændringsforslag nr. 5, § 10, således ændret, § 11, ændringsforslag nr. 6, § 12, således ændret, ændringsforslag nr. 7, § 13, således ændret, ændringsforslagene nr. 8 og 9, § 14, således ændret, og § 15 vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling vedtoges uden afstemning.

Formanden: Lovforslaget går nu til fornyet behandling i udvalget.

Den følgende sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov nr. 260 af 1. juni 1945 om tillæg til lov om rettens pleje vedrørende behandling af sager angående forræderi og anden landsskadelig virksomhed m. v. [om bortfald af ankenævnet].

(Lovforslaget findes i tillæg A. sp. 3211; fremsættelsen findes i tidenden sp. 5148).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Edel Saunte: Dette lovforslag forekommer mig at være udtryk for, at en ond tid er ved at forsvinde. Den lovgivning, der blev gennemført den 1. juni 1945, var et resultat af besættelsen og af landsmænds svigten.

Det foreliggende lovforslag går ud på at ophæve ankenævnet, som har behandlet spørgsmål om anke og genoptagelse af disse særlige sager vedrørende forræderi og anden landsskadelig virksomhed og har også i stort omfang behandlet spørgsmål om benådninger. Efter debatten i efteråret om benådninger hørte denne arbejdsopgave op for ankenævnet, og tilbage har der kun været anke- og genoptagelsessager. Vi er nu heldigvis så nogenlunde, kan man vel sige, færdig med disse sager; det er kun ganske enkelte sager, der det sidste år er dukket op, enten som genoptagelser eller som nye sager, hvis de pågældende ikke har været her i landet eller ikke er blevet fundet tidligere. Men på et vist tidspunkt var ankenævnets arbejdsbyrde næsten overmenneskelig stor, og alle vi, der har arbejdet som forsvarere i disse sager, nærer stor beundring for dets arbejde. Vi har set, med

hvilken grundighed og samvittighedsfuldhed ankenævnet arbejdede, og vi har set de, efter min opfattelse i reglen heldige resultater, ankenævnet har opnået, og jeg vil derfor gerne her have lov at takke ankenævnets medlemmer for deres indsats.

Ninn-Hansen: Da mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Thestrup, ikke kan være tilstede, skal jeg tilsige mit partis medvirken til gennemførelse af det foreliggende lovforslag.

Den ærede ordfører for socialdemokratiet, fru Edel Saunte, har allerede nævnt de grunde, der taler for ophævelsen af det særlige ankenævn. Behandlingen af landsforræderisager er, som også det ærede medlem sagde, heldigvis snart et overstået stadium; der kan måske endnu blive tale om genoptagelsen af enkelte sager, men det må blive i så ringe et omfang, at der ikke er nogen grund til at opretholde et særligt ankenævn. Jeg tror også, det er en fordel, at de almindelige retsplejeregler finder anvendelse i videst muligt omfang, og jeg ser derfor med glæde, at denne ændring bevirker, at de almindelige bestemmelser vedrørende anke og genoptagelse fremtidig vil finde anvendelse. Løvrigt har den højtærede justitsminister jo allerede i januar måned under den debat, der opstod i anledning af benådningerne, meddelt tinget, at ankenævnet ville blive ophævet, når dets funktionstid udløb.

Jeg skal ikke på nogen måde genoptage den lange debat, der dengang fandt sted, men vil blot i anledning af det ærede medlem fru Edel Sauntes bemærkninger om det arbejde, der er udført af ankenævnet, sige, at ingen vil benægte, at ankenævnet har udført et meget betydeligt og i høj grad påskønnelsesværdigt arbejde vedrørende både anke- og genoptagelsessager. Men den forskelsbehandling, der fandt sted i benådningstilfælde, fandt jeg og tinget ikke heldig; om der kan rettes bebrejdelse imod ankenævnet, finder jeg dog tvivlsomt; jeg tror ikke, det var rigtigt, at man i så høj grad, som man gjorde det, rettede angrebene mod ankenævnet, idet det hele tiden har været justitsministeren, der har haft ansvaret. Men med ophævelsen af ankenævnet må det være fastslået, at benådningssinstituttet skal anvendes overfor forbrydere, der har